

MSB 237

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

De belofte van de Vader

Door John C. Ribbens

God heeft in de Schrift veel beloften aan de mensheid gedaan. We moeten deze beloften kennen en geloven. In de proloog van het evangelie dat geschreven is door de geschiedschrijver Lucas, verklaart hij: **“Aangezien velen getracht hebben een verhaal op te stellen over de zaken, die onder ons hun beslag hebben gekregen, gelijk ons hebben overgeleverd degenen, die van het begin aan ooggetuigen en dienaren van het woord geweest zijn, ben ook ik tot het besluit gekomen, na alles van meet aan nauwkeurig te hebben nagegaan, dit in geregelde orde voor u te boek te stellen, hoogede Teofilus, opdat gij de betrouwbaarheid zoudt erkennen der zaken, waarvan gij onderricht zijt”** (Luc.1:1-4).¹ We hebben een feilloos verslag voor ons van de gebeurtenissen rondom Christus en Zijn bediening. Lucas spreekt over **“een maagd, die ondertrouwd was met een man, genaamd Jozef, uit het huis van David, en de naam der maagd was Maria”** (Luc.1:27). Het was in de zesde maand van de zwangerschap van haar nicht Elizabeth, die de moeder was van Johannes de Doper, dat de engel Gabriël van God naar Maria werd gezonden om te zeggen: **“En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus** (Hebreeuws: Jehoshua, Redder/redding) **geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid** (met betrekking tot de aionen), **en zijn koningschap** (heerschappij) **zal geen einde nemen”** (Luc.1:31-33).

Deze profetie biedt de mensheid de definitieve hoop dat God Zichzelf heeft toegewijd om de Redder van de wereld te zijn. Bevestiging van deze ontzagwekkende belofte vinden we in de woorden

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

van Jesaja, die zei: **“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk...”** (Jes.9:5-6). Deze uitspraak geeft aan dat Hij de volledige verantwoordelijkheid voor de toekomst van de mensheid en de volken op aarde op zich heeft genomen. Welnu, bij de geboorte van Christus verscheen de engel van de Heer aan de herders die op het veld verbleven en verkondigde: **“... Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David”** (Luc.2:10-11). Het woord “Christus” is de vernederlandste Griekse vorm van het Hebreeuwse woord *MASHIYACH*, wat ‘messias’ of ‘gezalfde’ betekent, die de langverwachte koning over Israël was. Deze verkondiging gaf aan dat God Hem in de wereld had gebracht die in Johannes 4:42 (St.Vert.) wordt genoemd: “Christus, de Zaligmaker der wereld”. Hoe somber of wanhopig de situatie ook is voor miljoenen mensen, deze belofte betekent dat de mensheid bewaard zal worden.

Deze kennis was niet verloren gegaan in de harten en gedachten van Israëlieten die de langverwachte geboorte van de Verlosser verwachtten. Zo iemand was de oude Simeon **“... en deze man was rechtvaardig en vroom (God-vrezend), en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de heilige Geest was op hem. En hem was door de heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had”** (Luc.2:25-26). Toen Jozef en Maria Jezus in de tempel brachten, **“nam ook hij het in zijn armen en hij loofde God en zeide: Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil (dat Christus bracht) gezien, ... licht tot openbaring voor de heidenen (volken) en heerlijkheid voor uw volk Israël”** (Luc.2:28-32). Wat een ervaring moet het voor Simeon zijn geweest om dit kind, dat voorbestemd was om de Verlosser van de wereld te worden, in zijn armen te wiegen.

Toen Jezus twaalf jaar oud werd, namen zijn ouders hem, als onderdeel van de dienst van Israël aan God, mee naar Jeruzalem om het jaarlijkse Pesachfeest te vieren. Dit feest trok elk jaar duizenden Godvrezende Israëlieten aan. Na het feest keerden zijn ouders terug naar Galilea, in de veronderstelling dat Hij bij het gezelschap was. Deze jongeman bleef echter in de tempel hangen, en **“... zij vonden Hem in de tempel, waar Hij zat te midden der leraren (met grote geleerdheid), terwijl Hij naar hen hoorde en hun vragen stelde. Allen nu, die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn verstand en zijn antwoorden”** (Luc.2:46-47).

Toen Jezus Zijn openbare bediening begon, werd het voor iedereen die de wonderen die Hij verrichtte hoorde en er getuige van was, duidelijk dat hij inderdaad *YAHWEH ROPHEKA* was over wie Mozes zei: “want Ik, de HERE, ben uw Heelmeester” (Ex.15:26).

Wat Jezus tijdens Zijn aardse bediening voor duizenden mensen deed, zou spoedig worden herhaald door de apostelen in de Handelingentijd, die duizenden Israëlieten in het land en in de verstrooiing bereikten. Jezus zei tegen Johannes de Doper, als bewijs van Zijn kwalificatie: **“blinden worden ziende en lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en armen ontvangen het evangelie”** (Matt.11:5). De verbazingwekkende wonderen die Christus verrichtte, konden niet worden ontkend. Zelfs een der Farizeeën gaf toe: **“... Rabbi, wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar; want niemand kan die tekenen doen, welke Gij doet, tenzij God met Hem is”** (Joh.3:2). Al snel vereenzelvigde Jezus Zich in het openbaar met de twaalf discipelen, aan wie Hij de macht en het gezag gaf over alle demonen (onreine geesten) en om alle soorten ziekten en kwalen te genezen. De apostelen beschikten nu over de geweldige macht van God en predikten het Koninkrijk van God, zoals Jezus hun had opgedragen: **“Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet”** (Matt.10:8). Er is vandaag de dag niemand op aarde die met recht kan

beweren dat hij over een dergelijke macht en gezag beschikt. Gehoorzaamend aan het gebod van de Heer kregen 70 anderen de opdracht om **“naar alle steden en plaatsen, waar Hij zelf komen zou... En als gij in een stad komt, waar men u ontvangt, eet wat u wordt voorgezet, en geneest de zieken, die er zijn, en zegt tot hen: Het Koninkrijk Gods is nabij u gekomen”** (Luc.10:1-9). **“En de zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in uw naam”** (Luc.10:17). Jezus antwoordde daarop: **“Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen”** (Luc.10:18).

Deze discipelen oefenden de grote macht uit die God hun had gegeven en Christus liet zien dat Hij de gevolgen van de satanische leugen **“gij zult geenszins sterven”** kon uitwissen. De macht die deze mannen hadden, was slechts een voorproefje van de grote macht van God die het leven van ieder mens in het Koninkrijk van God zal raken. Wanneer God in actie komt, **“zal geen inwoner zeggen: Ik ben ziek; het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben”** (Jes.33:24). Deze discipelen waren de ontvangers van de natuur van Christus en werden aionen waardoor God naar de mensen stroomde.

Toen de Heer het einde van Zijn openbare bediening naderde, nam Hij Zijn discipelen apart en zei: **“Geloof gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet; maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werken...Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde”** (Joh.14:10-13). Het is duidelijk dat de mensen die in de huidige tijd leven niet door God gemachtigd zijn om deze werken te doen. Niemand kan deze wonderen in de tegenwoordige be-deling verrichten.

Toen Zijn kruisiging naderde, zei Jezus tegen Zijn discipelen: **“En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster (Parakleet) geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn”** (Joh.14:16). **“Tot in eeuwigheid”** betekent “in relatie tot de aion”, en Hij legde verder uit: **“de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u”** (Joh.14:17-18). Deze uitspraak verwijst niet naar de wederkomst van Christus. Het onweerlegbare feit was dat binnen enkele dagen, wanneer de dag van Pinksteren zou aanbreken, een groep van ongeveer 120 discipelen, waaronder de twaalf (nu met Mattias), de ontvangers zouden worden van de uitstorting van de Heilige Geest. **“De Here Jezus dan werd, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand Gods. Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden”** (Marc.16:19-20).

De Heer vond na Zijn opstanding de elf bijeen in Jeruzalem en zei: **“En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge”** (Luc.24:49). In afwachting van die gedenkwaardige dag zei Jezus tegen hen: **“Dit heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf; maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb”** (Joh.14:25-26). **“Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen”** (Joh.15:26). Getrouw aan Zijn gesproken woord staat in het boek Handelingen geschreven: **“En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen... en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen (talen) te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken. Nu waren er Joden te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de hemel; en toen dit geluid gekomen was, liep de menigte te hoop en verbaasde zich, want een ieder hoorde hen in zijn eigen taal**

spreken” (Hand.2:1,4-6). Deze menigte stond versteld over deze verbazingwekkende gebeurtenis en vroeg: “Wat wil dit toch zeggen?” Sommigen spotten en zeiden: “Zij hebben te veel zoete wijn gehad!” Maar Petrus sprak deze ontzagwekkende woorden: **“Gij Joden en allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt, dit zij u bekend en neemt mijn woorden ter ore. Want deze mensen zijn niet dronken, zoals gij veronderstelt, want het is het derde uur van de dag; maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouderen zullen dromen dromen: ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren”** (Hand.2:14-18).

Dit machtige werk van de Heilige Geest luidde de 33-jarige periode van Handelingen in als een voorproefje van het komende Koninkrijk. God had deze eenvoudige, gewone vissers de belofte van de Heilige Geest gegeven, waardoor zij krachtige, door God aangestelde herauten werden die het evangelie van het zichtbare Koninkrijk van God verkondigden. En het is die kracht van God die opnieuw zal worden getoond wanneer Christus, onze Verlosser, komt in Zijn Koninkrijk. De belofte van de Vader zal volledig worden vervuld wanneer alle mensen de heerlijkheid van Zijn *EPHIPHANEIA* zullen zien. Dat is onze hoop en dat is waar we naar uitkijken (Titus 2:13).

Gepubliceerd op 31 augustus 1999